

Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Ιρλανδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-778/16)

(2017/C 038/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, K. Duggan και A. Joyce, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty και A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald και M. Collins, SC)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2016) 5605 τελικό της 30ής Αυγούστου 2016, που απευθύνεται στην Ιρλανδία και αφορά την κρατική ενίσχυση SA.38373 (2014/C) που εφάρμοσε η Ιρλανδία υπέρ της Apple·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Ιρλανδίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την ερμηνεία του ιρλανδικού δικαίου και κατά την εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστάσεων.
  - Με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνεται εσφαλμένα ότι με δύο γνωμοδοτήσεις που εκδόθηκαν το 1991 και το 2007 από τους Irish Revenue Commissioners η Ιρλανδία «παραιτήθηκε» από φόρους τους οποίους θα έπρεπε να έχει εισπράξει από τα υποκαταστήματα της Apple Sales International (ASI) και της Apple Operations Europe (AOE) στην Ιρλανδία. Οι γνωμοδοτήσεις ουδόλως εισήγαγαν απόκλιση από το ιρλανδικό δίκαιο. Το άρθρο 25 του Taxes Consolidation Act 1997 ορίζει τους φορολογικούς κανόνες που εφαρμόζονται στα υποκαταστήματα αλλοδαπών εταιριών στην Ιρλανδία. Οι γνωμοδοτήσεις συνιστούν απλή εφαρμογή του άρθρου 25 το οποίο προβλέπει, σύμφωνα με την αρχή της εδαφικότητας, ότι σε φόρο υπόκεινται μόνο τα κέρδη που είναι καταλογιστέα στο υποκατάστημα και όχι τα κέρδη που πραγματοποιεί η εταιρία εκτός Ιρλανδίας. Στην προσβαλλόμενη απόφαση γίνεται επίσης εσφαλμένος χαρακτηρισμός των δραστηριοτήτων και του αντικειμένου των υποκαταστημάτων των ASI και AOE στην Ιρλανδία. Αντικείμενο των υποκαταστημάτων αυτών ήταν μόνο οι συνήθεις συναλλαγές, ενώ όλες οι σημαντικές αποφάσεις στις ASI και AOE λαμβάνονταν στις ΗΠΑ, και, συνεπώς, τα κέρδη τα οποία προέκυπταν από τις αποφάσεις αυτές δεν μπορούσαν να καταλογιστούν στα υποκαταστήματα των ASI και AOE στην Ιρλανδία. Ο καταλογισμός εκ μέρους της Επιτροπής των αδειών εκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας της Apple στα υποκαταστήματα των AOE και ASI στην Ιρλανδία δεν συνάδει με το ιρλανδικό δίκαιο, ούτε με τις αρχές τις οποίες η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εφαρμόζει, όπως εξάλλου και η άρνησή της να λάβει υπόψη τις δραστηριότητες της Apple Inc.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εξέταση της κρατικής ενισχύσεως.
  - Η διαπίστωση της Επιτροπής ότι στις ASI και AOE χορηγήθηκε «πλεονέκτημα» είναι εσφαλμένη. Οι γνωμοδοτήσεις δεν εισήγαγαν απόκλιση από την «κανονική» φορολόγηση, δεδομένου ότι οι ASI και AOE δεν κατέβαλαν μικρότερο ποσό φόρου σε σύγκριση με εκείνο που οφείλεται βάσει του άρθρου 25. Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης εσφαλμένα ότι οι γνωμοδοτήσεις ήταν επιλεκτικές. Το σύστημα αναφοράς της Επιτροπής εσφαλμένως δεν λαμβάνει υπόψη τη διάκριση μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών εταιριών. Η Επιτροπή επιχειρεί να αναδιατυπώσει τους ιρλανδικούς κανόνες περί φορολογίας εταιριών και έτσι, κατά την άποψή της, οι Revenue Commissioners θα έπρεπε να έχουν εφαρμόσει την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού όπως την αντιλαμβάνεται η Επιτροπή. Η αρχή αυτή δεν αποτελεί τμήμα του δικαίου της Ένωσης ή του εφαρμοστέου ιρλανδικού δικαίου όσον αφορά τον επιμερισμό των κερδών στα υποκαταστήματα και ο ισχυρισμός της Επιτροπής δεν συνάδει με την κυριαρχία των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ασυνεπής και προδήλως εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού εκ μέρους της Επιτροπής.
  - Ακόμη και αν η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού είχε εφαρμογή εν προκειμένω (το οποίο κατά την Ιρλανδία δεν συμβαίνει), η Επιτροπή ούτε την εφάρμοσε με συνέπεια ούτε εξέτασε τη συνολική κατάσταση του ομίλου Apple.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η παρατιθέμενη από την Επιτροπή επικουρική αιτιολογία είναι εσφαλμένη.
- Η Επιτροπή εσφαλμένως απέρριψε εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης που υπέβαλε η Ιρλανδία και οι οποίες αποδείκνυαν ότι, ακόμη και στην περίπτωση που η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού είχε εφαρμογή (το οποίο κατά την Ιρλανδία δεν συμβαίνει), η φορολογική μεταχείριση της ASI και της ΑΟΕ ήταν σύμφωνη με την αρχή αυτή.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η παρατιθέμενη από την Επιτροπή επάλληλη αιτιολογία είναι εσφαλμένη.
- Η Επιτροπή υποστηρίζει εσφαλμένως ότι η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού είναι αναπόσπαστο τμήμα του ιρλανδικού δικαίου, ότι γινόταν ασυνεπής εφαρμογή του άρθρου 25 ή ότι το άρθρο 25 παρέχει ανεπίτρεπτη διακριτική ευχέρεια. Το άρθρο 25 δεν παρέχει τέτοια διακριτική ευχέρεια στους Revenue Commissioners.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις τύπους.
- Η Επιτροπή ουδέποτε εξέθεσε με σαφήνεια την αντίληψή της σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας, η δε προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει πραγματικές διαπιστώσεις για τις οποίες δεν δόθηκε στην Ιρλανδία η δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της. Η Επιτροπή παρέβη το καθήκον χρήστης διοικήσεως, επειδή δεν ενήργησε αμερόληπτα και δεν τήρησε το καθήκον επιμέλειας.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- Η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επειδή επικαλέστηκε υποτιθέμενους κανόνες του δικαίου της Ένωσης οι οποίοι δεν είχαν διατυπωθεί προηγουμένως. Οι κανόνες αυτοί είναι καινοφανείς, το δε περιεχόμενο και οι συνέπειές τους όλως αδιευκρίνιστες. Η Επιτροπή επικαλείται έγγραφα του ΟΟΣΑ του 2010, τα οποία εντούτοις (ακόμη και αν είναι δεσμευτικά) δεν θα μπορούσαν να είχαν προβλεφθεί το 1991 ή το 2007.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι παρέβη τα άρθρα 4 και 5 ΣΕΕ, καθώς και την αρχή της φορολογικής αυτονομίας των κρατών μελών.
- Η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα, βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, να υποκαθίσει μονομερώς τα κράτη μέλη ως προς το ζήτημα του καθορισμού του γεωγραφικού πεδίου της φορολογικής εξουσίας τους και της εκτάσεώς της. Σκοπός των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων είναι η αντιμετώπιση κρατικών παρεμβάσεων με τις οποίες παρέχεται επιλεκτικό πλεονέκτημα. Ως εκ της φύσεως τους, οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα των διαφορών μεταξύ των φορολογικών συστημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάφωρη παράβαση των άρθρων 296 ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάφωρη παραβίαση της υποχρεώσεώς της να παραθέσει σαφή και μη διφορούμενη αιτιολογία στην προσβαλλόμενη απόφαση, στηριζόμενη ταυτοχρόνως σε σενάρια για τα πραγματικά περιστατικά τα οποία διαφέρουν ουσιωδώς μεταξύ τους, αντιφάσκοντας ως προς την πηγή του κανόνα τον οποίο φέρεται ότι παρέβη η Ιρλανδία και υποστηρίζοντας ότι η Ιρλανδία χορήγησε ενίσχυση που αφορά κέρδη φορολογητέα στην αλλοδαπή.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — QC κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

(Υπόθεση T-834/16)

(2017/C 038/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QC (Νήσος Λέσβος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: X. Λαδής, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η από 18 Μαρτίου 2016 «Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας» που δημοσιεύθηκε την εν λόγω ημερομηνία μέσω του Δελτίου Τύπου 144/16·